

Seizoen 2010: Roborst, zondag 19 september, WAOD – reeks F1, eerste overwinning.

Het is zondagmorgen, mijn gemoed wordt gekweld door een resem negatieve gedachten en gevoelens. Ik zie het niet goed zitten me straks te pijnigen in die lastige koers in het heuvelachtige Roborst, een stil dorpje in de Vlaamse Ardennen. Gisteren al 150 km met het Team Tiense Trappers gefietst, wat niet de conventionele voorbereiding is daags vòòr een wedstrijd. Bovendien ben ik vandaag “verplicht” in Boom te koersen, voor mijn sponsor, Cibel-Cebon (appelsientjes en hard fruit). Eerder heb ik in Roborst al een vijfde, tweede en zelfs een overwinning behaald, zodat ik al te goed beseft dat de pittige omloop in dat mysterieus dorpje weggelegd is voor het type renner dat ik ben.

De aantrekkingskracht van het schilderachtig plaatsje in de Zwalmstreek leidt tot dat buikgevoel waaraan ik me opgelucht overgeef en naar mijn Roborst vertrek, vergezeld van Françoise en marraine. Samen zouden we, na de koers, verder reizen naar Wenduine aan Zee.

Aangekomen, valt het typisch glooiend landschap direct op. Er ontbreken enkele seingevers zodat de omloop dient ingekort. Bijgevolg zullen de renners het steile gedeelte van de omloop een paar keer meer moeten trotseren. Wegens te weinig deelnemers, rijden de reeksen E, E+, F1 en F2 in één koers. Aldus wordt de reeds zware wedstrijd, gezien de aanwezigheid van de sterkere jongere E-reeks, nog een stuk lastiger.

Inderdaad, de ontstuimige E-renners geven direct de toon aan. Zonder echt grote inspanningen te leveren, schuif ik attentvol mee. Ik zorg dat ik steeds in de voorste gelederen koers zodat ik er elke actie nauwkeurig kan inschatten. Bij elke beklimming trap ik soepel mee. Behoudens Jef Deneef, Belgisch Kampioen, zie ik geen enkele F1-renner in mijn omgeving. Heb behoefte noch tijd om achter mij te kijken en concentreer me ten volle op de koers en de te leveren inspanningen tijdens de beklimmingen. E-renners, Jos Devidts en Willy Van Herreweghe (zoon van wijlen mintjens Francine Chevalier) maken een verschil. Zij blijven een ronde vooruit, maar worden terug ingelopen. Op dat ogenblik versnelt Jef Deneef. Enkele E-renners, Daniël Hautekete (F2) en ikzelf kunnen zich in zijn wiel vastklampen. Het gaat bergop en de grote groep scheurt af. We zijn weg. Nog een paar ronden. Jef blijft aan de kop sleuren. Je ziet nauwelijks aan hem dat hij grote inspanningen levert. Nu nemen de E-renners over, waardoor onze vlucht verzegeld wordt. Even later ontsnappen enkele E-renners uit de kopgroep. We laten ze gaan omdat ze tot een andere reeks behoren. Jef komt terug aan de kop en “geeft er een lap op” zoals hij zelf dikwijls zegt. Daniël en ik kunnen zijn tempo houden, maar voorlopig niet overnemen. Daniël Hautekete komt sterk aan de kop, ik volg in zijn wiel en neem nadien over, evenwel niet zo krachtig.

In de slot klim geeft Jef een teken dat ik moet aanvallen. Met Daniël Hautekete in mijn wiel rijd ik naar de eindmeet, armen in de lucht, als gebaar van mijn eerste overwinning 2010. Daniël wint bij de reeks F2 en ik bij de reeks F1. Na de koers ga ik Jef bedanken en doe geen moeite om mijn tranen te bedwingen ...